

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2017. F. 111/26.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy eljárás alá vont ügyvéd **1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy **80.000 Ft átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

Indokolás:

A jelen ügyben **L.M.** fordult panasszal a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvédnek polgári peres eljárással kapcsolatos ügyvédi tevékenységét, így különösen számlaadási kötelezettség elmulasztását és tájékoztatás elmulasztását.

A megállapított tényállás szerint L. M. panaszos 2015. december 14. napján ügyvédi megbízási szerződést írt alá az eljárás alá vont ügyvéd által képviselt Ügyvédi Irodával. Az ügyvédi megbízási tárgya a Bankkal kötött devizaalapú kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetlevél elkészítése és annak az illetékes bíróság előtti előterjesztése volt. Az ügyvédi megbízási szerződés aláírásával egyidejűleg panaszos belépett a devizahitel-károsultakat tömörítő B.P. Egyesületbe is, mely egyesületnek eljárás alá vont ügyvéd a főigazgatója.

Az ügyvédi megbízási szerződés rögzítette, hogy az ügyvédi iroda megbízása a keresetlevél befogadásával (tárgyalás kitézésével) teljesítésre kerül. A megbízási szerződés rögzítette, hogy a megbízási szerződés nem terjed ki az alapügyben egyéb peres, peren kívüli eljárásokra, iratbeszerzésre banktól/hatóságtól, a banki ügyintézésre, banki kapcsolattartásra, levelezésre, nem terjed ki továbbá az ügyvel kapcsolatos további tanácsadásra, konzultációra, így különösen az ügy helyzetére vonatkozó tájékoztatásra.

A megbízási szerződésben az Ügyvédi Iroda felhívta az ügyfél figyelmét arra, hogy a per során nem tud eleget tenni az Ügyfél tájékoztatásának, csak nagyon szűkkörűen. A megbízási szerződés rögzítette, hogy az ügyvédi iroda a megbízási alapján korlátozott szolgáltatást nyújt, a perek jelentős számára tekintettel nincs mód a személyes konzultációkra, a tárgyalások elemzésére, az esélyek napi latolgatására, a hitelezői levelek, nyilatkozatok értékelésére, az azzal kapcsolatos tanácsadásra. A megbízási szerződés azt is rögzítette, hogy a konzultáció és az iratkészítés nem része a megbízásnak, de ügyvédi kapacitás esetén, külön írásbeli levélben, megrendeléssel kérhető. A megbízási szerződés részletesen szabályozta az ügyvédi iroda és az ügyfél közötti kapcsolattartást, így, azt is, hogy az Iroda öt munkanapon belül megküldi e-mailen az ügyfélnek a keresetlevelet a bíróságnak feladott postai feladóvevénnyel, a tárgyalás kitézését, a tárgyalások elektronikus jegyzőkönyvét, a hitelezői megállapodási ajánlatot és az ítéletet.

„Egyéb bírósági iratforgalomról az Iroda értesítést az Ügyfélnek nem küld.” „Az Iroda azon tájékoztatásokat, amelyek az ügyfeleket általánosan érintik, az egyesület honlapján teszi közzé”, amely belépési kóddal érhető el. Az Iroda „hétfőnként 08:00 és 09:00 közötti ügyeleti időben” a megadott ügyeleti telefonon érhető el. Egyéb időben az Iroda kevésbé tudja fogadni a hívásokat. „A perrel, a szerződéssel kapcsolatos személyes konzultációt az Iroda nem tart és nem kérhető.” Az egyéb időpontban szükségessé váló soron kívüli kapcsolatfelvétel sms-ben vagy e-mailben kérhető.

Panaszos 100.000 Ft+ÁFA (bruttó 127.000 Ft.) összegű megbízási díjat fizetett meg – 3 részletben – az ügyvédi iroda részére. Eljárás alá vont ügyvéd a megbízási díjról 3 db számlát állított ki, melyeket a panaszos részére utólag megküldött.

Eljárás alá vont ügyvéd a megbízási szerződés alapján elkészítette a keresetlevelet és azt benyújtotta az illetékes Törvényszékhez. A Törvényszék végzésével a pertárgy-értéket a felperes által megjelölt 250.000 Ft helyett 6.220.000 Ft-ban állapította meg, egyúttal felhívta a felperest további illeték lerovására. Ezen végzés ellen az eljárás alá vont ügyvéd kifogást nyújtott be, egyúttal – a panaszos közreműködésével – költségmentesség iránti kérelmet terjesztett elő a törvényszéknél. A Törvényszék a személyes költségmentesség iránti kérelmet végzésében elutasította, azonban a panaszos részére személyes illeték-feljegyzési jogot engedélyezett. A Törvényszék ezt követően kitzúta az ügyben az első tárgyalást és arra a peres feleket megidézte.

Panaszos ezt követően felmondta az ügyvédi megbízást és kérte eljárás alá vont ügyvédet, hogy az elállást a bíróságon jelentse be. Eljárás alá vont ügyvéd a panaszosi (felperesi) elállást tartalmazó beadványt megküldte a bíróság részére. Ezt követően eljárás alá vont ügyvéd - postai úton - megküldte a peres iratokat panaszos részére, továbbá megküldött részére 2 db számlát.

Ezt követően is történt még levélváltás a panaszos és az eljárás alá vont ügyvéd között, mely levélváltás során a panaszos további irat megküldését kérte, egyúttal a munkadíjról kiállított számlák helyességét vitatta. Eljárás alá vont ügyvéd a panaszos által kért további iratot megküldte, a panaszos által hiányolt számláról pedig egy másolatot küldött meg panaszos részére.

A fegyelmi biztos a végindítványában fenntartotta a 2017. január 10. napján kelt összefoglaló jelentésben foglaltakat. Az összefoglaló jelentésben leírtakkal egyezően az Üt. 3. § (2) bekezdésére és a régi Etikai Szabályzat 9/1., 12/2. és 12/4. pontjaira hivatkozott, mint az eljárás alá vont ügyvéd által megsértett normákra. Pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

A fegyelmi biztos indítványa részben alapos.

A jelen fegyelmi eljárás tárgya egyrészt a számlaadási kötelezettség elmulasztásának vizsgálata, másrészt a tájékoztatási kötelezettség elmulasztásának vizsgálata – ez utóbbi körbe tartozik az ügyvédi megbízási szerződés kapcsolattartásra és tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseinek vizsgálata is.

A jelen ügyben a panaszos 3 alkalommal is szabályszerűen idézésére került a fegyelmi tárgyalásra (1 alkalommal az alapeljárásban, 2 alkalommal a jelen megismételt eljárásban), azonban egyik alkalommal sem jelent meg, így a Fegyelmi Tanács nem tudta őt személyesen meghallgatni, és nem tudta így az ellentétes nyilatkozatokat szembesítés útján tisztázni. Azt sem sikerült így tisztázni, hogy mi volt az a *konkrét tájékoztatás*, melyet a panaszos nem kapott meg az eljárás alá vont ügyvédtől a megbízási szerződés időtartama alatt.

A Fegyelmi Tanács határozott álláspontja az, hogy a panaszos távolmaradása nem eshet az eljárás alá vont ügyvéd terhére, így a bizonyítékok értékelése során a Fegyelmi Tanács a panaszos által állított, de semmivel nem igazolt tényállításokat figyelembe venni nem tudta.

A Fegyelmi Tanács megjegyzi, hogy a számlaadási kötelezettség elmulasztása körében nem állapítható meg *kétséget kizáróan* az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége, hiszen az eljárás során csatolta a számláit, melyeket a panaszosnak is megküldött. A Fegyelmi Tanács a számlák sorszáma tekintetében elfogadta az eljárás alá vont ügyvéd alapeljárásban előterjesztett védekezését és így nem állapított meg e körben fegyelmi felelősséget, mint ahogyan az alapeljárásban eljáró másodfokú fegyelmi tanács is akként foglalt állást, hogy a számlaadási kötelezettség elmulasztása kétséget kizáróan nem állapítható meg.

A tájékoztatási kötelezettség elmulasztása és a kapcsolattartás körében a Fegyelmi Tanács rámutat arra, hogy maga a panasz-beadvány is úgy fogalmaz, hogy „amikor kaptam is választ az ügyvéd úrtól, akkor is kimért, nyers volt, én éreztem magam kellemetlenül, hogy egy-egy dologra rá mertem kérdezni.” Ezen panaszosi nyilatkozat önmagában igazolja, hogy történt kapcsolatfelvétel a felek között, de ezt igazolja az is, hogy a peres eljárás során olyan beadvány került benyújtásra a bírósághoz (költségmentesség iránti kérelem és mellékletei), mely a panaszos és az eljárás alá vont ügyvéd kapcsolattartása nélkül nem lett volna előterjeszhető. Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a megbízás ideje alatt történt kapcsolatfelvétel a panaszos és az eljárás alá vont ügyvéd között.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint azonban a 2015. december 14-én aláírt ügyvédi megbízási szerződés jelentősen korlátozza a panaszos kapcsolattartáshoz való jogát és így jelentősen korlátozza a felek közötti információ-áramlást is. A konkrét ügyvédi megbízási szerződés a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint átlépi azt a határt, mely egy alapvető bizalmi viszonyt létrehozó ügyvédi megbízási szerződésben megengedhető.

A Fegyelmi Tanács álláspontja az, hogy a régi Etikai Szabályzat már hivatkozott 12/2. pontja teljesen egyértelműen fogalmaz, amikor kimondja, hogy „az ügyvédnek a megbízójával való kapcsolat során **fokozott figyelemmel kell lennie a megbízás alapvetően bizalmi jellegére.**”

Ezen szabály nem véletlenül emeli ki a „bizalmi jelleg” kifejezést, hiszen egy ügyvéd-ügyfél kapcsolat csak és kizárólag úgy jöhet létre (és úgy maradhat fenn), ha a felek között a bizalom fennáll. Egy ügyfél a legföltettebb titkait osztja meg az általa megbízott ügyvéddel és a számára legfontosabb ügyet – a saját ügyét – bízta rá az általa megbízott ügyvédre. A jogban járatlan ügyfél pontosan azért fordul ügyvédhez, hogy az ügyvéd elmagyarázza számára az adott ügy sajátosságait, a megbízás ideje alatt felmerülő kérdéseket az ügyfél számára megválaszolja, az ügyfél rendelkezésére álljon a per ideje alatt és tájékoztassa ügyfelét az ügye állásáról.

Az Etikai Szabályzat már hivatkozott 12/4. pontja pedig szintén egyértelműen fogalmaz akkor, amikor kimondja, hogy az ügyvéd „**különösen kerülje el, hogy indokolatlan késedelemmel, tájékoztatás elmulasztásával, személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más hasonló magatartás tanúsításával** a megbízónak az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalma megrendüljön.”

A jelen esetben az eljárás alá vont ügyvéd olyan megbízási szerződést kötött az ügyfelével (panaszossal), melyben szó szerint a következő mondat szerepel:

„A megbízás nem terjed ki az ügygel kapcsolatos további tanácsadásra, konzultációra, így különösen az ügy helyzetére vonatkozó tájékoztatásra.”

A megbízási szerződés ezen rendelkezése egyértelműen beleütközik a régi Etikai Szabályzat fentebb idézett 12/2. és 12/4. pontjaiba, hiszen éppen azt a „bizalmi jelleget” rontja le, melyre az Etikai Szabályzat szerint az ügyvédeknek „fokozott figyelemmel” kell lenniük, továbbá pontosan azt a „személyes kapcsolattartást” és „tájékoztatást” zárja ki, melynek elmulasztását a kötelező hivatásrendi normák szerint „különösen” el kell kerülnie egy ügyvédnek.

A Fegyelmi Tanács nem vitatja, hogy a devizahiteles ügyek – igen nagy számuk és kiemelt társadalmi hatásuk miatt – komoly kihívás elé állítják az igazságszolgáltatás valamennyi szereplőjét, így különösen a bíróságokat és az ügyvédeket. Ez azonban nem lehet ok arra, hogy az ügyvéd-ügyfél közötti bizalmi viszony a fent leírt módon kiiktatásra kerüljön az ügyvédi megbízási jogviszonyból.

A jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvéd tehát azzal valósított meg fegyelmi vétséget, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben a számára kötelezően előírt tájékoztatási kötelezettséget tulajdonképpen kizárta, illetve azt oly mértékben korlátozta, mely gyakorlatilag lehetetlenné tette a panaszos számára, hogy a folyamatban lévő ügyéről megfelelő módon tájékozódni tudjon.

E körben nincs annak jelentősége, hogy a panaszos hányszor próbálta elérni az ügyvédjét és az hányszor nem sikerült neki, továbbá annak sincs jelentősége, hogy hány olyan e-mailt és sms-t küldött a panaszos az eljárás alá vont ügyvédnek, mely megválaszolatlan maradt. A fegyelmi vétség ugyanis már a megbízási szerződés ilyen tartalmú kialakításával és annak a felek általi aláírásával megvalósult.

A Fegyelmi Tanács e körben tehát osztotta a fegyelmi biztos álláspontját és úgy ítélte meg, hogy az ügyvéd-ügyfél kapcsolat egy olyan szenzitív viszony, melynek a kapcsolattartás és a tájékoztatás olyan lényegi eleme, amely ilyen mértékben nem korlátozható, még akkor sem, ha az ügyvédi iroda több száz, vagy akár több ezer devizahiteles ügyfél képviseletét látja el egy időben. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint egy ügyvéd (ügyvédi iroda) annyi megbízást vállalhat csak el, amennyit a szakma szabályainak megfelelően el tud látni.

A Fegyelmi Tanács a fentiek alapján egy rendbeli elkövetést állapított meg, hiszen egy ügyfél, egy megbízási szerződésével kapcsolatban állapította meg az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősséget. A fent leírt szabályszegés szándékosan elkövetettnek minősül, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük a törvényben és az Etikai Szabályzatban előírt kötelezettségeikkel, melyek fentiekben leírtak szerinti megszegése szándékos elkövetésnek minősül.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét. Enyhítő körülményként értékelte ugyanakkor a jelentős időmúlást.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – a fegyelmi biztos indítványától eltérően – az írásbeli megrovás fegyelmi büntetés kiszabása elégséges, de egyben szükséges is a bünteteskiszabási célok elérése érdekében, továbbá ez a fegyelmi büntetés tekinthető az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával arányban állónak, figyelembe véve az ügy összes körülményét.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, így a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ. 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. május 25. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2017.F.111.)